

— To češčenje mater, je dejal stotnik polagoma, to je pretirano, seveda!

Zamislil se je in po dolgem molku dodal:

— Neka zgodba mi je prišla na misel, mlada ljubezen, eh...

— Samo teh ne! je vzkliknil kipar. Toliko jih je, kakor šivank na smrekah, pa še podobne so si kakor listje!

In zasmejal se je skoro žaljivo.

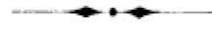
*...tudi jesi leen je veliko
naučenega, narejenega idealizma, "pravite s materah sli-
ko, ki jih zrcate, ko nam dojdete. Moja slika, moja mati? Tom
česar, moštek - pa je vendar tako bilo, - To menim, ē*

Rad. Petruška: *Se pisatelji padajo v negativnostih*

V sveti noči.

Naokrog so le tuji ljudje,
tuja duša, tuje srce;
kje naj spomin oživi domačije,
kje naj duh tožni si odpočije?

Naokrog tiha je, mrtva noč,
luči ni v oknih črnih koč,
kje naj done mi božični zvonovi,
kak razsvetle mi naj dušo mrakovi?



Proseča pevka.

O maju poje, petju, cvetju,
a krog in krog le sneg leži,
o duš zaljubljenih zavzetju,
a sama v zimi tu стоji.

O krasnih, viteških gradovih,
a njeno je ognjišče mraz,
in o gostijah, čarih novih,
v očeh nje — glad, upal obraz.

O raju poje in o sreči,
o zlatih urah, svetlih dneh,
jaz vidim le obraz trpeči
in gorenke solze skozi smeh.

*Pesnik, ki ni izgubil
čut, tudi za verovo
ne izgubil,*